

Hvorfor har vi let ved at acceptere det femte bud: *Du må ikke begå drab* – og det syvende bud: *Du må ikke sjæle*? For det er jo ganske urimeligt at sjæle naboens bil eller slå ham ihjel ... men hans kone ser vi ikke noget urimeligt i at forelske sig i og kaste stjalne blikke på og måske endda få det gengældt!!! Eller hvad? Er det stadig ikke helt acceptabelt?

Jeg læste på BT's spiseseddel for mange år siden i København: *Vær din ægtefælle utro – det gavner jeres sexliv!*

Det er ikke det, vi læser i ”Katekismus Updated” – det sjette bud:

Du må ikke bryde et ægteskab. Det vil sige: Vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke lever i utugt. [Det har altså med vort Guds-forhold at gøre ... og videre:] I stedet skal vi leve anstændigt i tale og handling og i ægteskabet trofast elske og ære hinanden.

Det sjette bud går ufattelig tæt på – det griber langt ind i alle menneskers liv – hvorfor Luther netop skriver i sin Store Katekismus: *Ægteskabet er altså ingen spøg eller et tilfældigt påfund, men en fortræffelig ordning, som Gud mener det alvorligt med.*

Det er altså en skabelsesordning, en del af den grundlæggende tanke, som Gud har tænkt om vort liv og fællesskab her på jord. Her har Gud sat en ramme for livet på det helt nære plan, som den inderste kerne i samfundet og i menneskers liv sammen. Ja, det nærest tænkelige fællesskab – for at hjælpe og støtte hinanden, og for at give hinanden glæde. Og det er her, det nye liv bliver til med børn i en ramme af troskab, tryghed og kærlighed.

Sådan har Gud tænkt sig det – for livets skyld! (Bogen: *Kærlighedens 5 sprog!*)

Det sidste 2-3 år har jeg mødt så mange spørgsmål fra troende unge mennesker, der siger: *Er det nu også nødvendigt at lade sig gifte – hvor i bibelen står der egentlig om, at man skal gifte sig? – er det ikke nok, at vi bare er tro mod den, vi lever sammen med ... og så dele seng og hus?*

Kære venner! Det er så gennemsyret i hele Skriften, at ægteskabet er Guds skabertanke, og ikke hvad som helst mennesker finder på. Du er ikke gift, bare fordi du bliver enig med din kæreste om at flytte sammen eller indlede et seksuelt forhold. Et ægteskab er ikke bare et ”parforhold” – det er et helt særligt forhold mellem to mennesker.

Derfor læser vi altid ved indgåelsen af et ægteskab: *Derfor forlader en mand sin far og sin mor og binder sig til sin hustru, og de to bliver ét kød.* (1.Mos.2,24) Hvad betyder det? Det betyder, at ægteskabet for det første er en offentlig, juridisk bindende handling – som helt fra begyndelsen blev indgået i porten, hvor lederne sad – i dag på rådhuset eller i kirken. Der er ikke bare tale om, at manden flytter hjemmefra, men at han indgår i en hel ny sammenhæng, danner en ny enhed, en ny familie – socialt, juridisk, menneskeligt.

Og det er vi som samfund blandet ind i og vidner på – hvorfor Jesus netop i Matt.19 også beskriver, hvor helligt og ukrænkeligt et ægteskab er – det offentlig kendte. Begrebet ”et papirløst ægteskab” er simpelthen det rene vrøvl! Som samfund har vi endnu ikke bestemt, at bare man sætter to navne på postkassen og annoncerer om det i Ølgod Ugeblad, så er det i orden! Man binder sig til sin ægtefælle – forpligter sig i vidners nærvær at være hinanden tro: ”Vil du elske og ære ...” – og det er vi så vidner på, at der bliver svaret JA til. Og da er de ét kød! En uadskillelig enhed!

Se, vi lever jo i en tid, hvor sex i høj grad er revet ud af sin sammenhæng og gjort til noget andet end det, Gud har tænkt. Sex er blevet noget, man ”har” med hinanden – noget man ”dyrker” med en partner, og som ikke nødvendigvis hører sammen med kærlighed og troskab i ægteskabet. Her

er der en kæmpekamp, vi som Guds menighed må kæmpe for at værne og få det positive frem, så vi frimodigt indretter vort liv indenfor de rammer, han har sat – også for vor seksualitet.

Derfor har LogosMedia også udgivet denne nye bog: *Hvad din kone ville ønske, du vidste om sex!* Jeg har læst den og blev enormt beriget af det positive sexsalsyn, vi her møder – jeg blev også lidt rød i hovedet på nogle af sider ...

I sin bog: ”Ægte [fælles] skab – ti teser om kirkens opgave,” skriver Børge Haahr Andersen: *”Ikke viagra, men kirken er svaret. Der er ikke grænser for, hvad danskerne gør for at stimulere den seksuelle lyst... Alligevel har danskerne masser af seksuelle problemer, og parforholdene er i krise som aldrig før. Hvad med at prøve noget nyt? Nemlig at forbedre sit sexliv og parforhold ved at begynde at gå i kirke. Kirken kan nemlig formidle kontakten med sexologen over alle sexologer, nemlig ham, der skabte mennesket i sit billede som mand og kvinde.”*

Det er så dejligt provokerende – og med en god pointe. Vel er Børge ikke imod anden hjælp end det, kirken kan give – og i sjælesorgen møder vi en hel del mennesker med ondt i samlivet – men bliver vi opmærksom på kærligheden, så er den med til at løse op.

Derfor er ægteskabet givet som en ramme for det seksuelle samliv. Må vi høre det som en tryghed og god ramme – og ikke som en snæver og hæmmende ordning!

”Vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke lever i utugt.” Hvem eller hvordan brydes et ægteskab? Jo, det begynder med et blik og en tanke ... *Men jeg siger jer, siger Jesus, enhver som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte.* (Matt.5,28) Nej, det seksuelle er ikke kun, når to mennesker går i seng med hinanden. Det begynder længe før det!

Prøv at tænke tilbage på en forelskelse i dit liv!

Det seksuelle her er som gnister, der flyver mellem to mennesker – som noget Gud-villet – et blik, en tanke – lever op i tanken og fantasien – knytter til ved naturlige fysiske mekanismer i min krop ...

Det er noget fint og værdifuldt, ja – som er med til, at vi ønsker at binde os til hinanden.

Det er det, der gør, at selv sølv- og guldbrudepar fortsat kan finde på at kysse hinanden i døren – og gå i hånd!

Men det betyder også, at utugten, ægteskabsbruddet allerede findes der, hvor jeg ”kaster et lystent blik på en andens hustru.” Da har jeg allerede begået ægteskabsbrud med hende i mit hjerte.

Tænk på kong David, som vi hørte om til indledning. Han drog Batseba ind i en sammenhæng, hvor hun ikke havde lov til at være i hans hjerte. Og gnisterne fik lov til at flyve mellem ham og denne kvinde, som han ikke var gift med – og ikke umiddelbart havde mulighed for at blive gift med, da hun allerede var gift.

Kan du se det? Jeg må ikke give mig selv lov til at se hende og tænke på hende på den måde! Jeg må ikke give mig selv lov til at begære. Gør jeg det, så bryder jeg ind i to menneskers ægteskab – og ud af mit eget!

Og det er så alvorligt et brud, også for børn og samfund, at Jesus bliver så konkret: *Hvis dit øje bringer dig til fald ... Hvis din hånd bringer dig til fald ... så skil dig af med det!!! for ikke at havne i Helvede!!!*

Her taler Jesus jo ikke om mit øje eller min hånd, men om ting, jeg giver mig selv lov til at se, og ting, jeg giver mig lov til at gøre!

Du ved jo godt, hvad det er, der vækker og nærer det seksuelle begær i dine tanker – hvad det er, der får de seksuelle billeder og fantasier til at poppe op.

Kære ven. Stop med at opsøge disse fristelser – arbejd aktivt på at holde dem på afstand. Der er ting, du skal lade være med at se eller læse. Der er steder, hvor du ikke skal komme – og fællesskaber, du ikke skal opsøge – programmer, du må fjerne fra dit TV-kanaloversigt – blade og aviser, du ikke skal købe – vittigheder, du ikke skal lytte til. For det kan vække noget i dig, du ikke kan styre.

Måske er der ligefrem nogle venner i menigheden eller i bekendtskabet, du ikke skal sidde ved siden af eller omgås eller tale med, fordi du ikke kan styre det!!! Giv ikke begæret næring og mulighed for at vokse. Hug af og kast fra dig ... fordi du ønsker at frygte og elske Gud ... og ikke ødelægge ægteskabet.

Luther går et skridt videre i sin Store Katekismus og taler om, at vi også kan bryde andres ægteskab ved at vække følelser eller begær hos et andet menneske, og dermed pådrage os skyld. Han siger: ... *man bør desuden afværge, beskytte og redde, når der er fare på færde, og også yde hjælp og vejledning, for at næstens ære ikke skal blive krænket. For hvis du undlader det, hvor du kunne træde hindrende i vejen, eller hvis du ser gennem fingre med det, som om det ikke angik dig, er du lige så skyldig, som hvis du selv havde begået handlingen.*

Her giver Luther også noget til den ugifte at være opmærksom på – *Hvilke signaler sender jeg – hvilken måde klæder jeg mig på som kvinde eller som mand?*

Gud vil, at vi skal værne om vor egen seksualitet, men også om vor medmenneskes seksualitet – ja, værne om mit eget ægteskab OG om andres.

Dét er at **frygte og elske Gud**. Pas derfor på sætninger eller tanker om: *Min kone forstår mig ikke – min mand er blevet så forstokket – bare det dog var os to, der hørte sammen!*

Nej, arbejd aktivt og positivt for dit ægteskab – forsøm ikke din ægtefælle eller dit ægteskab – for da er du på vej til ægteskabsbrud eller et ægteskab i ruiner! Paulus taler om det i 1.Kor.7,5: *I må ikke unddrage jer hinanden, ... for at Satan ikke skal friste jer, fordi I ikke kan være afholdende.* – altså afholdende både seksuelt og med tid sammen. Vær du derfor med til at dyrke det nære og aktive fællesskab med DIN ægtefælle!

Her til slut: Hvad så, når det går galt?

Du må ikke bryde et ægteskab – hvad så, når det bliver brudt ... og mennesker, som har været bundet til hinanden i ægteskab pludselig går fra hinanden? Hvad Gud har sammenføjet må et menneske jo ikke adskille! Kan det ikke adskille, selvom det ikke må?

Jesus taler flere steder om, at den, der gifter sig med en fraskilt, bryder ind i et ægteskab, der stadig består i Guds øjne!!! – f.eks. Mark.10,11-12: *»Den, der skiller sig fra sin hustru og gifter sig med en anden, begår ægteskabsbrud mod hende; og hvis hun skiller sig fra sin mand og gifter sig med en anden, begår hun ægteskabsbrud.«* (jf. Matt.5,31-32)

Det her er virkelig, virkelig svære ting at håndtere i en verden, hvor det er blevet så naturligt at skille sig og gifte sig igen og igen – langt ind i den kristne menighed – hvor trofasthed og ære er blevet devalueret!

Derfor tror jeg også, en del vil føle sig klemt eller uretfærdigt behandlet af dette bud – mennesker, som har været igennem en skilsmisse, de ikke føler, de selv var skyld i. Eller mennesker, der oplever deres seksualitet i modstrid med det, bibelen siger – ikke mindst mennesker med homofile følelser. For også de ønsker at være tro mod Guds bud. *Og de findes, kære venner – kristne homofile – kristne skilte – kristne gengifte ... som ønsker at være tro mod Guds bud og være en del af den kristne menighed.*

Hvor vil vi gerne finde sprækker og huller, så vi måske kan tolke det lidt blødere og nemmere ... for vi ønsker jo ikke at dømmе hinanden, men i kærlighed at favne hinanden, som fællesskab af syndere, der ønsker synderes ven – fællesskab af syndere, der knæler ved nadverbordet med det ene ønske: at møde synderes ven og få nyt mod på trods af det virvar, der lige nu hedder: mit liv!

MEN vi må sige: hvor Guds ord taler klart, er der ingen velsignelse i at indrette sig i modstrid med det! Om kærligheden opleves som aldrig så stor og fin og ægte blandt homofile og gengifte, så giver det ikke ret til at ændre på Guds bud.

Jamen, er det ikke uretfærdigt og urimeligt for nogle bestemte medmennesker? Jo, her i syndens verden er der nogen, der kommer til at bære byrder, som kan synes urimeligt tyngende. Og det er ikke, fordi de er større syndere end alle andre – men fordi de også hører til den del af vort skaberværk, der lever under syndefaldets forbandelse.

At vi beder en homofil eller fraskilt om at leve afholdende er vel ikke anderledes, end vi beder en enlig om at leve afholdende? Smerten er der jo, fordi det allerfineste, Gud har skabt, så nemt kan gå i stykker. Ja, fordi seksualiteten så let kan komme på afveje!

Derfor må vi være et kristent fællesskab, også her i Ølgod, som virkelig menneskeligt og sjælesørgerisk kan favne og tage sig af medmennesker, der har det svært også på det seksuelle område, og som også er faldet på dette buds ordlyd ... og dermed ikke gøre byrderne tungere for dem, end de er i forvejen.

Men når det er sagt – når fællesskabet har fået budet om at lade kærligheden råde og fået ordet om syndernes forladelse og nadverindbydelsens åbne favn ... så er vi dog alligevel forpligtet til at tale klart om disse ting. Klart om, at der er noget, der er imod Guds bud, og som vi må vove at sige nej til: at homoseksuelt samliv er synd – at ethvert seksuelt forhold uden for ægteskab er synd, hvor kærligt og tro det end så kan være – at enhver, der kaster et lystent blik på en andens ægtefælle, allerede har begået ægteskabsbrud med vedkommende i hjertet og dermed syndet!

I bogen: *Vær fuldkommen* af Flemming Stidsen, citerer han en kristen mand med homofile følelser for at have sagt: *Vi har alle sammen noget i os, som vi ikke skal leve ud!*

Hvorfor? Fordi **vi skal frygte og elske Gud ... fordi vi skal leve anstændigt i tale og handling og i ægteskabet trofast elske og ære hinanden!** ... så livet og glæden kan udfoldes under Herrens velsignelse.

Bliver du derfor standset af en profet Natan, der siger ind over dit liv: *Du er manden! – Du er kvinden!* – bed da med David i Sl.51: *Gud, vær mig nådig i din godhed, udslet mine overtrædelser i din store barmhjertighed! ... et sønderbrudt og sønderknust hjerte afviser du ikke, Gud. (Sl.51,3;19)*

Amen